

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/144/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022010038
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:0022010038.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Miroslava Majerníka, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. a spol., pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 22.09.2025, sp. zn. 4T/4/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. apríla 2026 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému A. B..

Obžalovanému:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Malčiciach, trvale bytom C. XXX,
dôchodca,

ukladá

Podľa § 295 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods.1, ods. 2 Tr. zák. § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 úhrnný peňažný trest vo výške 1.500,- EUR (tisícpäťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. por. zamietá odvolanie obžalovaného C. D..

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 22.9.2025, sp. zn. 4T/4/2022 uznal obžalovaného A. B. za vinného zo skutkov právne kvalifikovaných v skutku 1/ z prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. úč. od 6.8.2024, v skutku 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. úč. od 6.8.2024 a z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.1 Tr. zák. úč. od 6.8.2024, v skutku 3/ z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. úč. od 6.8.2024 a obžalovaného C. D. za vinného zo skutku právne kvalifikovaného v skutku 4/ zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1, 2 písm. c/ Tr. zák. úč. od 6.8.2024, ktorých sa dopustili na tom skutkovom základe, že obžalovaný A. B.

1/ ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 8 ods. 3, ods. 6 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, s ust. § 7 ods. 1, ods. 2 písm. a/,b/,c/ zák. č.

138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, ako i v rozpore s čl. II ods. 2, ods. 5, čl. VI. ods. 2 Zásad hospodárenia s majetkom obce Malčice v úmysle získať neoprávnený prospech a spôsobiť obci C. škodu, dal ústny pokyn vtedajšiemu zamestnancovi obce vypracovať ZÁPISNICU o zistení neupotrebitelného majetku a listinu, ktorej obsahom bolo kreovanie vyraďovacej komisie zo dňa 25.11.2018, PROTOKOL o vyradení drobného hmotného majetku z pomocnej evidencie drobného hmotného majetku obce C. a listinu, ktorej obsahom bolo kreovanie likvidačnej komisie zo dňa 04.12.2018, kde ako členov týchto komisií menoval B. E., F. C., (v tom čase zamestnancov obce C.) a G. H. (v tom čase poslanec obecného zastupiteľstva C.), ktorým predložil uvedené spracované listiny v ten istý deň k podpisu s tým, že sa jedná o vyradenie poškodeného a zničeného materiálu obce C., ktorý ako členovia komisií ani nevideli a nemali možnosť sa s ním oboznámiť a v dobrej viere podpísali predložené listiny, čím došlo k vyradeniu časti majetku obce C. so zostatkovou hodnotou 94.469,71 € a následne k jeho odstráneniu z účtovnej evidencie a dispozície obce C., a to

- počítač zn. Lenovo I. XXX-XXXXX, XXXX, J. H., C.: XXXXXXXXXXXX, A. K.: F., C.: H. (G. L. XX.XX.XXXX M. N. XXX,- €),
- H. O.. P. P. Q. XX,X" (G. L. XX.XX.XXXX M. N. XX,XX €),
- H. O.. B. I. P. R., M. S.: N. (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 202,- €),
- traktor C. XXXX N., XXXXXXXXXXX/XXX (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 1.699,50 €),
- akumulátorová vŕtačka zn. Q., XXXXXXX/XXXXXXXXXX LI12 v čiernom kufríku s nabíjačkou + 2 ks batérie (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 36,- €), pričom uvedené veci boli nájdené u obžalovaného A. B. pri výkone domovej prehliadky nariadenej Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 3Tp/7/2020 dňa 19.02.2020,
- traktor kolesový poľnohospodársky zn. O., D. XXXXX s výrobným (identifikačným) číslom XXXX (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 4.942,- €), o ktorého zošrotovaní a príjmu zo zošrotovania traktora dal do účtovníctva obce zaúčtovať sumu 800,-€ na základe príjmového pokladničného dokladu č. 825 zo dňa 04.12.2018,
- dvojnápravový nákladný príves továrenskej značky T. s identifikačným číslom XXXXX (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 940,-€),

pričom predmetné veci boli nájdené v priestoroch obvineného C. D. pri výkone prehliadky iných priestorov a pozemkov nariadenej vyšetrovateľom ORPZ, OKP Michalovce so súhlasom prokurátora dňa 19.02.2020 i napriek tomu, že obžalovaný A. B. dal zaúčtovať do účtovníctva obce C. príjmový pokladničný doklad č. 825 zo dňa 04.12.2018 na sumu 800,-€ ako príjem za zošrotovanie predmetného traktora,

- motorovú kosačku J. - U. XXXX zakúpenú dňa 13.04.2018 v predajni VP-Technika s. r. o., prevádzka F. N. XX, C. za sumu 339,- € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 315,16 €),
- teleskopickú tyč - ometač univerzálny 8m, farba čierna zakúpenú dňa 11.07.2018 od B., J. J. V. W., M. XX, X. X za sumu 48,90 € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 43,09 €),
- ometač prachu antistatický - teleskopický, ometač pavučín STANDART - oválny zakúpený dňa 11.07.2018 od G. J., G. X, T. T. za sumu 11,20 € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 9,87 €),
- K. J. R. XX, M. S.: XXXXXXXXXXXXXXX zakúpený dňa 30.07.2018 za sumu 89,- € v predajni X. Q. C., N. U. XX, C. (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 64,44 €),
- tlačiareň Q. Q. B. zakúpenú dňa 23.08.2018 v predajni X. Q. C., N. U. XX, C. za sumu 169,- € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 124,50 €),
- atramentovú tlačiareň U. H. D. zakúpenú dňa 28.08.2018 v predajni X. Q. C., N. U. XX, C. za sumu 65,90 € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 48,55 €),
- anténu X. M5 zakúpenú dňa 27.04.2018 v predajni C. J., C. XXXX/XXX, C. za sumu 66,- € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 48,27 €),
- krovínorez N. E. XXX E., výrobné číslo:E. E. - N. zakúpený dňa 10.05.2018 v predaji V. J., O. X, C. za sumu 479,- € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 431,10 €),
- ohrievač vody W. XXX XXXXXXX-XXXX zakúpený dňa 27.06.2018 v C. C., prevádzka N. U. XX, C. za sumu 99,-€ (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 75,04 €),
- športový set G. P., T. J. G. C., Y. U. U. s potlačou zakúpené dňa 21.08.2018 od R. J., H. B. XX. B. N. za sumu 444,-€ (doručené kuriérom dňa 12.09.2018), (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 421,80 €),
- kalové čerpadlo zakúpené dňa 09.01.2017 od U. C. M., F. X, C. za sumu 57,- € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 38,76 €),
- motorovú pílu C. XXX J., výrobné číslo: XXXXXXXXXXX zakúpenú dňa 26.07.2017 od VPTECHNIKA s. r. o., prevádzka F. N. XX, C. za sumu 299,- € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 263,12 €),
- motorový G. N. zakúpený dňa 10.07.2017 v predajni 3Trade, prevádzka C. X, C. za sumu 189,99 € (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 147,24 €),

- chladnička kombi J. V. zakúpená za sumu 379,- € v predajni H. Q. C., N. U. X dňa 28.08.2018 (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 291,36 €),
- mikrovlnná rúra L. G. XXXXXX zakúpená za sumu 58,90 € v predajni H. Q. C., N. U. X dňa 28.08.2018 (ku dňu 04.12.2018 v hodnote 45,35 €), pričom uvedené veci boli vyradené a fyzicky zlikvidované ešte v záručnej 24 mesačnej dobe, čím poškodenej obci C. obžalovaný takýmto konaním spôsobil škodu v celkovej výške 10.353,98 €,

2/ od presne nezisteného dňa do 06,25h dňa 19.02.2020 neoprávnene prechovával v rodinnom dome v obci C. S. XXX, okr. Michalovce v hornej zásuvke nočného stolíka v spálni vľavo pri posteli 1 ks puškový guľový náboj zn. S & B kaliber 30-06 Springfield s poloplašťovou strelou, 6 ks puškové guľové náboje zn. S & B kaliber 8 x 57 JS s poloplašťovými strelami s presekávacou hranou, 1 ks puškový guľový náboj zn. S & B kaliber 7 x 57 R s poloplašťovou strelou s presekávacou hranou, 2 ks puškové guľové náboje zn. S & B kaliber 7 x 57 R s poloplašťovými strelami, 1 ks puškový guľový náboj zn. FC (USA) kaliber 243 Winchester s poloplašťovou strelou, 3 ks náložiek TNT 75 g, 2 ks iniciátory, rozbušky a v hornej zásuvke komody vľavo pri posteli 1 ks puškový guľový náboj zn. S & B kaliber 7 x 57 R s poloplašťovou strelou, ktoré boli nájdené v rodinnom dome obžalovaného A. B. pri výkone domovej prehliadky nariadenej Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 3Tp/7/2020 dňa 19.02.2020,

3/ obžalovaný ako starosta obce C., okr. Michalovce, t.j ako osoba konajúca v mene obce C., ktorá je v zmysle ust. § 7 ods. 1, ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a ust. § 8 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov povinná riadne hospodáriť s majetkom obce, dňa 11.01.2017 prevzal od K. M. D. finančnú hotovosť vo výške 8.000,- € na základe výdavkového pokladničného dokladu, ktorá mu bola K. M. D. vyplatená z toho dôvodu, že mu obžalovaný dňa 11.01.2017 doručil odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 31.05.2016 uzatvorenej medzi predávajúcim K. M. D., nar. XX.X.XXXX, bytom M. U. XXXX/XX, C. a obcou C. v zastúpení starostom A. B., predmetom ktorej bolo zakúpenie traktora zn. O. XXXXX, bez evidenčného čísla za kúpnu cenu 8.000,- €, pričom uvedené finančné prostriedky po ich prevzatí obvinený nevložit do pokladne alebo na účet obce C., ale tieto si ponechal pre vlastnú potrebu, kde takýmto konaním spôsobil obci C., N. XXX C. škodu vo výške 8.000,- €,

obžalovaný C. D. 4/ dňa 19.02.2020 predložil vyšetrovateľovi ORPZ, OKP Michalovce Kúpnu zmluvu zo dňa 25.09.2014, uzatvorenú medzi ním ako kupujúcim a C. T., N. XX, XXX XX C., K.: XXXXXXXX ako predávajúcim, v úmysle zatajiť existenciu a zakryť spôsob nadobudnutia do jeho vlastníctva traktor zn. O., typ XXXXX s výrobným (identifikačným) číslom XXXX, ktorý bol ním dňa 19.02.2020 dobrovoľne vydaný v rámci prehliadky iných priestorov a pozemkov, o ktorom mal vedomosť, že traktor patrí obci C. a tento nadobudla obec C. dňa 31.05.2016 na základe Kúpnej zmluvy od predávajúceho M. D., pričom predmetný traktor od C. T. reálne nikdy nenadobudol a tento neoprávnene minimálne od 04.12.2018, (kedy bývalý starosta obce C., obžalovaný A. B. dal predmetný traktor oficiálne vyradiť z evidencie majetku obce a fiktívne zošrotovať) do 19.02.2020 uschovával a užíval ho, čím sa na úkor vlastníka predmetnej veci - obce C. obohatil o hodnotu veci vo výške 4.942,- €.

Okresný súd obžalovanému A. B. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil a pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

U obžalovaného C. D. podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu k trestu uloženému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. 2T/1/2021 zo dňa 19.5.2021, právoplatný dňa 19.5.2021, nakoľko pokladá trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Zároveň okresný súd poškodenú obec Malčice odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obaja obžalovaní podali odvolanie.

Obžalovaný A. B. podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, kde v písomných dôvodoch odvolania uvádza nasledovné.

Obžalovaný nesúhlasil so všetkými výrokmi napadnutého rozsudku samosudcu okresného súdu, a tiež celým trestným konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo a Krajskému súdu v Košiciach navrhol, aby ako odvolací súdu po preskúmaní vecí, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) Tr. por. zrušil rozsudok samosudcu Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/4/2022 zo dňa 22.09.2025 a obžalovaného A. B. v celom rozsahu spod podaných obžalôb prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce oslobodil, a to vo vzťahu k skutku 1) z dôvodu, že skutok nie je trestným činom podľa ustanovenia § 285 písm. b) zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov, vo vzťahu k skutku 2) z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný podľa ustanovenia § 285 písm. a) Tr. por., a to vo vzťahu k skutku 3) z dôvodu, že trestnosť činu zanikla podľa ustanovenia § 285 písm. f) Tr. por.

Obžalovaný namietal, že napadnutým rozsudkom samosudcu okresného súdu a trestným konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, boli zásadným spôsobom porušené zákonné ustanovenia obsiahnuté v Tr. zák. a zákone č. 301/2005 Z.z. Tr. por. Napadnutý rozsudok je zároveň jednostranný, neurčitý, zmätočný, nezákonný a arbitrárny, pričom jeho skutkové a právne závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Súčasne boli napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu porušené ľudské práva a základné slobody obžalovaného, najmä jeho právo na spravodlivý proces a obhajobu zaručené mu v čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj ako „dohovor“), a tiež jeho právo na súdnu ochranu zaručené mu v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústava“), vrátane jej parciálneho práva na riadne odôvodnenie výrokov súdneho rozhodnutia, jeho právo na rovnosť strán a zbrani.

Obžalovaný uviedol, že odvolanie proti napadnutému rozsudku samosudcu okresného súdu podáva,

- pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä pre to, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby,
- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, ako aj preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- z dôvodu vzniku pochybností o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať a vykonať nové dôkazy,
- z dôvodu, že bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- z dôvodu, že uložený trest je neprimeraný.

Obžalovaný k dôvodom odvolania uplatneným podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Tr. por. nateraz uvádza nasledovné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že skutkové a právne závery napadnutého rozsudku samosudcu okresného súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, a to čo sa týka všetkých jeho výrokov. Výroky napadnutého rozsudku samosudcu okresného súdu tiež nemajú oporu v jeho odôvodnení. Samosudca okresného súdu sa tiež zákonným spôsobom nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a jeho skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a tým pádom chybné. Sú tu potom tiež pochybnosti o správnosti skutkových a právnych zistení pre všetky výroky napadnutého rozsudku samosudcu okresného súdu, porušené ustanovenia Tr. zák. a Tr. por., pričom je potrebné dôkazy zopakovať a vykonať nové, a súčasne trest uložený samosudcom okresného súdu, za existencie uvedených porušení, je neprimeraný.

Obžalovaný uviedol, že samosudca okresného súdu nezistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie, a síce napadnutý rozsudok, pričom nevyhodnotil dôkazy na základne starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, a na HP nevykonával výsluchy všetkých svedkov, tak ako ich navrhol obžalovaný a ich nevykonanie riadne nezdôvodnil, a tým porušil ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a tiež čl. 6 ods. 1, ods. 3 dohovoru.

Samosudca okresného súdu „aproboval“ nezákonnosti prípravného konania najmä čo sa týka „nezákonného zaistenia vecí“ vo vzťahu k skutku 2.), čím bolo porušené právo obžalovaného na súdnu ochranu, spravodlivý proces a obhajobu, a to tiež tým, že vykonal v zásade výlučne len tie dôkazy, ktoré navrhla obžaloba v neprospech obžalovaného, a zistený skutkový stav hodnotil zaujato len jednostranne a v jeho neprospech. Vo vzťahu k skutku 1.) sa nevysporiadal s tým, že sa jedná o prečin a nehodnotil

konanie obžalovaného v zmysle zásady „ultima ratio“ a v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Vo vzťahu k skutku 3.) došlo k odsúdeniu obžalovaného aj napriek premlčaniu trestného stíhania pre tento stíhaný skutok.

Týmto postupom došlo k stavu v trestnom konaní, kedy nemohol byť, pre nezákonný a neprocesný postup samosudcu okresného súdu zistený skutkový stav veci, nevyhnutne potrebný pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie o vine a treste obžalovaného. Toto odvolanie bude doplnené o ďalšie dôvody po predložení spisu k štúdiu.

Následne obžalovaný A. B. doplnil ešte dôvody odvolania prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorých uvádza, že napadnutým rozsudkom bol odsúdený za 3 (tri) skutky právne kvalifikované vyššie.

Vo vzťahu k skutku 1/ výrokovej časti napadnutého rozsudku, v ktorom je vzhliadaný prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa ustanovenia §237 ods. 1 Tr. zák., obžalovaný namieta, že pre skutok, ktorý je opísaný vo výrokovej časti pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, nebolo v tomto rozsahu nikdy začaté trestné stíhanie zákonným spôsobom a v tomto smere vydané uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 1. novembra 2019 je nezákonné, nepreskúmateľné a nedostatočné, nakoľko nespĺňa atribúty uznesenia v zmysle ustanovenia §199 a nasl. zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku (ďalej aj ako „Tr. por.“), pričom skutok, ktorý je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku nekorešponduje s tým, čo je uvedené v obžalobe, čím nie je zachovaná súčasne ani totožnosť ani jednota stíhaného skutku.

Čo sa týka skutkových okolností, ktoré boli vo vzťahu k tomuto skutku preukazované na hlavnom pojednávaní, obžalovaný vo vzťahu k napadnutému rozsudku opakovane poukazuje na rozpory vo výpovediach jednotlivých svedkov, na ktorých tvrdenia sa odvoláva pri preukázaní jeho viny samosudcu súdu prvého stupňa, ktoré však aj napriek návrhu obhajoby nebolo v rozpore s právom obžalovaného na obhajobu zaručeným mu v č. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj ako „dohovor“) obhajobe umožnené vykonať na novom HP po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa č.k. 4T/4/2022-1592 zo dňa 19. októbra 2023 (ďalej aj ako „odsudzujúci rozsudok v 1. rade“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej aj ako „krajský súd“) č.k. 8To/24/2024-1639 zo dňa 27. mája 2024 (ďalej aj ako „zrušujúce uznesenie14“) a vrátení veci súdu prvého stupňa.

Preto skutočnosti, ktoré si osvojil napadnutý rozsudok, a ktoré majú vyplývať len z „prečítaných výpovedí“ jednotlivých svedkov na HP, nemôžu byť zákonným podkladom pre jeho výroky, preto uvedené obhajoba namieta a považuje napadnutý rozsudok za rozporný s právom obžalovaného na obhajobu, spravodlivý proces a súdnu ochranu.

Súčasne je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa mal pri tomto skutku dôsledne aplikovať princíp ultima ratio, pretože prípadnú kompenzácia škody/ujmy Obce C. dostatočne zabezpečovali „inštitúty občianskeho práva“, (napr. uznesenie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 55/2009 zo dňa 19. februára 2009 a nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 316/2011zo dňa 14. decembra 2011).

Súd prvého stupňa pochybil, ak neskúmal, že Obec C. nevyužila prostredníctvom civilného procesu uplatnenie a vymoženie svojich nárokov od obžalovaného, ak teda bolo preukázané, že jej vznikla škoda, ktorá má tvoriť zákonný znak skutkovej podstaty pri skutku 1/, pričom súd prvého stupňa tiež nevykladal znaky skutkovej podstaty „prečinu“ porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa ustanovenia §237 ods. 1 Tr.zák., s vedomím, že princíp ultima ratio je neoddeliteľnou súčasťou formálnych znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu a má vplyv aj na subjektívnu stránku trestného činu. Napadnutý rozsudok je v tomto smere svojvoľný a arbitrárny ak nezvažuje, či je možné využiť inštitúty iných právnych odvetví a či bolo možné predmetnými inštitútmi reálne dosiahnuť nápravy.

Vo vzťahu k skutku 2/ výrokovej časti napadnutého rozsudku, v ktorom je vzhliadaný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa ustanovenia §295 ods. 1 písm. b) Tr. zák., obžalovaný namieta, že skutok je založený tým, že v rámci domovej prehliadky vykonanej dňa 19. februára 2020 boli odňaté predmety, ktorých držba je trestná, a síce „...náboje, strelivo, rozbušky, iniciátory a nábojnice...“. Obhajoba po celý čas namietala a aj odvolaním namieta, že Príkaz na domovú prehliadku č. 3Tp/7/2020/2-OS MI zo dňa 17. februára 2020 (ďalej aj ako „príkaz“) bol vydaný na „presný a konkrétny okruh vecí“, čo vylučovalo dňa 19. februára 2020 vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva

PZ Michalovce (ďalej aj ako „ORPZ v MI“) vykonávať domovú prehliadku na „akékoľvek iné veci“ a vykonávať tak v obydlí obžalovaného „lovenie dôkazov“ v rozpore s platným právom. Totiž, až počas výkonu domovej prehliadky, ktorá bola zameraná na veci, ktoré mali byť v zmysle skutku 1/ napadnutého rozsudku, vyradené z evidencie Obce C. bolo zistené, že v nočnom stolíku manželky obžalovaného a v hornej zásuvke komody, sú nájdené druhovo úplne odlišné veci, a to náboje, strelivo, rozbušky, iniciátory a nábojnice.

V zmysle platnej právnej úpravy a za účelom dodržania zákonnosti domovej prehliadky a zákonnosti dôkazov, ktoré tvoria podklad pre skutok 2/, napadnutého rozsudku, je potrebné uviesť, že domová prehliadka v obydlí obžalovaného vykonaná dňa 19. februára 2020 nebola určená na akékoľvek „lovenie“ alebo „vyhľadávanie dôkazov“ proti obžalovanému, resp. iných vecí, ktoré boli určené v príkaze na domovú a z pohľadu podmienok legality, legitímneho cieľa a nevyhnutnosti vykonania tejto domovej prehliadky sa tak jedná o zásah do práv obžalovaného zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 dohovoru a síce zásadný zásah do jeho práva na spravodlivý proces a jeho práva na súkromie.

Obžalovaný preto namieta, že táto domová prehliadka, z ktorej pochádzajú dôkazy v trestnej veci tvoriace podklad pre výrok o vine napadnutého rozsudku bola vykonaná nelegálne, veci na ktoré bola určená, neboli úplne nájdené a druhovo odlišné veci nájdené v nezákonnom procesnom postupe preniesli svoju nezákonnosť na celú časť trestného konania týkajúcu sa týchto vecí, a to v zmysle teórie plodov ovocia otráveného stromu.

Vo vzťahu k skutku 3/, výrokovej časti napadnutého rozsudku, v ktorom je vzhladaný prečin sprenevery podľa ustanovenia §213 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., obžalovaný namieta, že nemohla byť zákonne vyslovená vina a uložený mu trest pre jeho spáchanie, pretože došlo zanikla jeho trestnosť, a to premlčaním trestného stíhania.

Obhajoba namieta, že v zmysle uznesenia o začatí trestného stíhania vyšetrovateľa ORPZ v MI ČVS: ORP-389/2-VYS-MI-2021 zo dňa 27. júla 2021 (ďalej aj ako „uznesenie o začatí trestného stíhania“) mal byť skutok 3/ výrokovej časti napadnutého rozsudku spáchaný uzatvorením zmluvy dňa 31. mája 2016 a následne prisvojením si odplaty za predmet zmluvy dňa 11. januára 2017.

Pre skutok 3/ výrokovej časti napadnutého rozsudku bolo obžalovanému vznesené obvinenie vyšetrovateľom ORPZ v MI dňa 27. septembra 2021, a to vydaním uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľa ORPZ v MI ČVS: O11P-389/2-VYS-MI-2021 zo dňa 27. septembra 2021 (ďalej aj ako „uznesenie o vznesení obvinenia v 1. rade“).

Predmetné uznesenie však bolo dňa 11. novembra 2021 prokurátorom Okresnej prokuratúry Michalovce (ďalej aj ako „OP MI“) č. Pv 466/21/8807-33 zo dňa 11. novembra 2021 (ďalej aj ako „zrušujúce uznesenie“) podľa ustanovenia §194 ods. 1 písm. b) Tr. por. ako neopodstatnené zrušené.

Nové uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-389/2-VYS-MI-2021 zo dňa 21. júla 2022 (ďalej aj ako „uznesenie o vznesení obvinenia v 2. rade“) teda až dňa 21. júla 2022.

Obhajoba má preto za to, že aj pri najneskoršom plynutí lehoty vymedzenej od konca doby spáchania skutku, a to od dňa 11. januára 2017, a síce od dňa nevrátenia finančných prostriedkov do pokladne Obce Malčice plynula pre predmetný skutok 5 (päť) ročná premlčacia lehota dňa 11. januára 2022, a to v zmysle novely Tr. zák. účinnej od 6. augusta 2024.

Táto nebola prerušená, nakoľko uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré bolo vydané ako prvé bolo zrušené a uplynula 11. januára 2022. Z toho vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 21. júla 2022 bolo vydané viac ako pol roka po uplynutí premlčacej lehoty 5 (piatich) rokov dňa 11. januára 2022.

Právne a skutkové závery napadnutého rozsudku sú v rozpore nielen s platnou právnou úpravou, ale tiež v úplnom rozpore s právnymi závermi Nálezu pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústavný súd“) č.k. PL. ÚS X/XXXX-89 zo dňa 10. septembra 2014 (ďalej aj ako „nález pléna ústavného súdu“).

Totíž, pre skutky 1/ a 2/, uvedené v obžalobe a napadnutom rozsudku, do vyhlásenia napadnutého rozsudku právoplatne rozhodnuté nebolo, pretože tieto trestné veci obžalovaného boli spojené na spoločné trestné konanie, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 4T/4/2022.

Právny záver napadnutého rozsudku, že spáchanie skutkov 1/ a 2/, prerušilo plynutie premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 87 ods. 3 písm. b) Tr. zák. je preto nesprávny, nezákonný, svojvoľný a arbitrárny. Podmienka obsiahnutá v ustanovení § 87 ods. 3 písm. b) Tr. zák. (prerušenie plynutia premlčacej doby v prípade spáchania iného trestného činu) môže byť naplnená len vtedy, ak existuje právoplatné rozhodnutie o tom, že konkrétny obvinený spáchal v premlčacej dobe iný, nový trestný čin. O skutkoch 1/ a 2/, doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo a okrem toho obžalovaný nespáchal v premlčacej dobe od 11. januára 2017 do 11. januára 2022 trestný čin za ktorý Tr. zák. ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

So všetkými vyššie uvedenými podstatnými námietkami obžalovaného a obhajoby, a to aj napriek ich uvedeniu už v záverečnej reči obhajoby, sa napadnutý rozsudok žiadnym spôsobom nevysporiadal, čím je arbitrárny, svojvoľný a nezákonný.

Obžalovaný osobitne namieta, že napadnutý rozsudok pri jeho výroku o treste vôbec nezohľadňuje dobu spáchania skutku 1/ a 2/, okolnosti prípadu (súkromnoprávny základ skutku ako aj pomery páchatel'a (vek takmer 74 rokov), čo je však v rozpore s právami obžalovaného, pretože bez takéhoto zohľadnenia tiež nie je trest uložený obžalovanému zákonný a spravodlivý.

Nie je tiež zrejmé, že ak súd prvého stupňa teda vyslovil vinu a ukladal obžalovanému trest z akého zákonného dôvodu neuložil obžalovanému primeraný peňažný trest v zmysle ustanovení § 34 ods. 6 druhej vety za čiarkou Tr. zák. a pri správnom výklade ustanovenia § 56 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a opäť pri správnej aplikácii princípu ultima ratio.

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nielenže nesprávne skutkovo a právne posudzuje všetky okolnosti spáchania skutkov 1/ až 3/ osoby páchatel'a a okolnosti samotného trestného konania, a vyvodil z nich nesprávny skutkový a právny záver bez „individualizácie“ trestu pre obžalovaného, ale v nesprávne, v rozpore s právami obžalovaného a nezákonne neuprednostnil „alternatívny“ trest, a to peňažný trest, ale uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody.

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a na základe neho obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody vníma obžalovaný, ako neprimerane prísny trest, a súčasne ako trest, ktorý je v rozpore so všeobecnými zásadami ukladania trestov v zmysle ustanovenia §33a ods. 1 až ods. 4 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie §34 ods. 1 až 6 Tr. zák., a súčasne v rozpore s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej aj ako „listina“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj ako „dohovor“.

Obžalovaný nesúhlasí so všetkými výrokmi napadnutého rozsudku samosudcu súdu prvého stupňa, a tiež celým trestným konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, a Krajskému súdu v Košiciach, týmto navrhol „... aby ako odvolací súd po preskúmaní veci, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) Tr. por. skrušil rozsudok samosudcu Okresného súdu Michalovce c.k. 4T/4/2022- 1860 zo dňa 22. septembra 2025 a obžalovaného A. B. v celom rozsahu spod podaných obžalôb prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce, oslobodil, a to vo vzťahu k skutku 1) z dôvodu, že skutok nie je trestným dnom podľa ustanovenia § 285 písm. b/ zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Tr. por.“), vo vzťahu k skutku 2.) z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný podľa ustanovenia § 285 písm. a) Tr. por. a vo vzťahu k skutku 3. z dôvodu, že trestnosť činu zanikla podľa ustanovenia § 285 písm. j) Tr. por.“ per eventum „...aby ako odvolací súd po preskúmaní veci, a to dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) Tr. por. zrušil rozsudok samosudcu Okresného súdu Michalovce č.k. 4T/4/2022- 1860 zo dňa 22. septembra 2025 a obžalovaného A. B., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce, oslobodil, a to vo vzťahu ku skutku 3, z toho zákonného dôvodu, že trestnosť činu zanikla podľa ustanovenia § 285 písm. f) Tr. por. a pre skutky uvedené v napadnutom rozsudku 1 a 2 v bodoch mu uložil primeraný alternatívny peňažitý trest“.

Odvolanie podal aj obžalovaný C. D. prostredníctvom svojej obhajkyne, kde v písomných dôvodoch odvolania uvádza nasledovné.

Tak, ako uviedol už vo svojom odvolaní zo dňa 06.10.2025 trvá na tom, že jeho konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti v zmysle § 233 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona. Má za to, že tohto skutku sa nemôže dopustiť tak, že predloží vyšetrovateľovi kúpnu zmluvu zo dňa 25.09.2014. Jeho konanie by sa mohlo kvalifikovať ako legalizácia majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti, ale bolo by to konanie z 25.09.2014, keď takúto zmluvu uzatvoril v snahe zakryť pôvod vlastníctva traktora značky O.. V prípade, ak by takéto konanie malo byť trestné, tento skutok by bol už dávno premlčaný. O skutočnosti, že Obec C. nadobudla iný traktor na základe kúpnej zmluvy zo dňa 31.05.2016 on nevedel, pochopiteľne to nevedel a ani neskôr nemohol vedieť, že dôjde k zámene týchto dvoch traktorov značky O.. Znovu zdôrazňuje, že tak ako je v rozsudku formulovaný skutok, tento nie je totožný s pôvodným skutkom, ani nenaplnia pojmové znaky aktuálne platného ustanovenia § 233 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona.

Za ďalšiu zásadnú skutočnosť považuje to, že žiadnym spôsobom nie je preukázané, aby traktor, ktorého legalizácie sa mal dopustiť pochádzať z trestnej činnosti. Skutok pod bodom 3 obžaloby, ktorého sa mal dopustiť A. B. uzatvorením zmluvy zo dňa 31.05.2016 a následne prisvojením si odplaty zo dňa 11.07.2017 je premlčaný. Uznesenie o vznesení obvinenia voči A. B. bolo vydané až dňa 21.07.2022, preto uplynula 5 ročná premlčacia lehota v zmysle novely trestného zákona účinnnej k 06.08.2024, uznesenie bolo vydané viac ako pol roka po uplynutí premlčacej lehoty. Nemohol sa preto dopustiť legalizácie majetku z trestnej činnosti z konania, ktorého trestnosť už bola premlčaná.

Tak, ako uvádzal už niekoľko krát, absolútne spochybňuje výpoveď svedka D. k fotodokumentácii týkajúcej sa zaisteného traktora. Svedok D. bol vypočutý niekoľko krát a nikdy sa ani nez zmienil o detailoch ako sú svetlá, výfuk, smerovky, zadné kolesá, atď. Ako je všeobecne známe, pamäť a jej schopnosť pamätať si detaily časom zoslabuje až mizne. Napriek tomu, svedok D. si po skoro desiatich rokoch zázračne spomenul na množstvo detailov, o ktorých nikdy predtým nehovoril, hoci už 19.02.2020 predložil vyšetrovateľovi desať fotografií traktora, ktorý Obci C. predal. Hoci fotografie mal evidentne k dispozícii vo februári 2020, o detailoch na ktoré si spomenul na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2025 sa nikdy nez zmienil, ani o jednom z týchto detailov.

Tvrdí teda, že traktor O., ktorý vydal, nie je traktorom, ktorý by patril W. C. a ktorý by mal pochádzať údajne z trestnej činnosti a poukazuje pritom opakovane na rozpory v dôkazoch týkajúcich sa totožnosti traktora, t.j. rozpory medzi znaleckým posudkom, osvedčením o evidencii vozidla, výpoveďou svedka G. a ďalšími, na ktoré poukazoval v zrušujúcom uznesení i krajský súd.

Navrhuje preto, aby bol spod obžaloby okresného prokurátora oslobodený.

Krajský súd v Košiciach už v predmetnej veci raz konal, keď uznesením sp. zn. 8To/24/2024 zo dňa 27.05.2024 zrušil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Michalovce a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom zrušenia boli najmä nedostatky v rozsahu vykonaného dokazovania a v hodnotení dôkazov, keď skutkové zistenia neboli dostatočne úplné a presvedčivé, pričom súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, najmä pokiaľ išlo o odstránenie rozporov vo vykonaných dôkazoch a potrebu ich doplnenia. Odvolací súd preto uložil súdu prvého stupňa povinnosť dokazovanie doplniť, jednotlivé dôkazy opätovne vyhodnotiť vo vzájomných súvislostiach a vec znovu právne posúdiť pri rešpektovaní jeho právneho názoru. Z obsahu napadnutého rozsudku a priebehu konania po vrátení veci pritom vyplýva, že okresný súd sa s uvedenými pokynmi náležite vysporiadal a vec opätovne posúdil spôsobom zodpovedajúcim požiadavkám odvolacieho súdu.

Na podklade podaných odvolaní krajský súd následne podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. je čiastočne dôvodné, a to len vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, zatiaľ čo odvolanie obžalovaného C. D. dôvodné nie je.

Pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného A. B. v skutkoch 1/, 2/ a 3/, krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi okresného súdu. Okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, dôkazy hodnotil jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach, rešpektujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom svoje úvahy presvedčivým, logickým a prehľadným spôsobom vyjadril v odôvodnení napadnutého rozsudku. Skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní a odvolacie námietky obžalovaného A. B. neboli spôsobilé tieto závery spochybniť, keďže predstavujú prevažne polemiku s hodnotením dôkazov bez predloženia takých skutočností, ktoré by mohli viesť k odlišnému záveru.

Vo vzťahu ku skutku 1/ krajský súd považuje za správny záver okresného súdu, že obžalovaný ako starosta obce vedome a v rozpore so zákonnými povinnosťami pri správe cudzieho majetku zabezpečil vyradenie majetku obce z evidencie bez splnenia zákonných podmienok a bez reálneho preverenia jeho stavu. Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí svedkov E., H. a C., jednoznačne vyplynulo, že členovia vyradovacích a likvidačných komisií vyradzovaný majetok nikdy fyzicky nevideli, neoverovali jeho stav a podpisovali pripravené listiny bez znalosti ich obsahu. Podstatné je, že títo svedkovia potvrdili absenciu akejkolvek reálnej činnosti komisií, čím sa listinné dôkazy (zápisnice, protokoly) stali len formálnym nástrojom realizácie zámeru obžalovaného.

Tento záver je zásadne podporený aj objektívnym dôkazom, a to zaistením časti takto vyradeného majetku u samotného obžalovaného a ďalšej časti u obžalovaného C. D.. Táto skutočnosť má mimoriadnu dôkaznú silu, keďže priamo vyvracia obhajobu o administratívnom charaktere postupu a potvrdzuje reálny následok – vyňatie majetku z dispozície obce a jeho následné užívanie mimo jej kontrolu.

Za tejto dôkaznej situácie krajský súd nepovažuje za logickú ani obhajobu obžalovaného, že išlo o dočasné vyradenie s možnosťou opätovného zaradenia majetku. Takýto postup by bol v priamom rozpore so zásadami riadneho hospodárenia s majetkom obce a absentuje akýkoľvek dôkaz, ktorý by takýto zámer potvrdzoval.

Rovnako nedôvodná je námietka porušenia totožnosti skutku. Medzi skutkom, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie, skutkom uvedeným v obžalobe a skutkom ustáleným vo výroku rozsudku je zachovaná totožnosť konania aj následku, pričom jeho precizácia v priebehu konania predstavuje prirodzený dôsledok dokazovania.

Krajský súd nepovažuje za dôvodnú ani argumentáciu založenú na princípe ultima ratio. V posudzovanom prípade nejde o bežný majetkový spor, ale o úmyselné zneužitie postavenia verejného činiteľa pri nakladaní s majetkom obce. Takéto konanie svojou povahou a závažnosťou presahuje rámec civilnoprávnej regulácie a odôvodňuje trestnoprávnu reakciu.

Pokiaľ ide o skutok 2/, krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že vina obžalovaného bola spoľahlivo preukázaná. Zápisnica o domovej prehliadke spolu s fotodokumentáciou jednoznačne preukazuje, že predmetné strelivo a výbušniny sa nachádzali v priestoroch obžalovaného, ktoré mal pod svojou kontrolou. Znalecký posudok potvrdil, že ide o veci, ktorých držba je bez príslušného oprávnenia trestná.

Obrana obžalovaného, že tieto veci mali byť nájdené náhodne a mali byť následne odovzdané polícii, je zjavne účelová a nie je podložená žiadnym dôkazom.

Krajský súd sa osobitne zaoberal aj námietkou nezákonnosti domovej prehliadky, ktorú však nepovažuje za dôvodnú. Zo spisového materiálu nevyplýva, že by domová prehliadka bola vykonaná v rozpore so zákonom. Skutočnosť, že pri zákonne vykonanej domovej prehliadke boli nájdené aj veci, ktoré neboli výslovne uvedené v príkaze, sama osebe nezakladá ich procesnú nepoužiteľnosť.

V súlade s ustálenou judikatúrou je potrebné zdôrazniť, že orgány činné v trestnom konaní nemôžu ignorovať náhodne zistené skutočnosti nasvedčujúce spáchaniu trestného činu, pokiaľ o ich existencii nemali predchádzajúcu vedomosť. Takýto postup by bol v rozpore so zásadou legality. Zaistenie takýchto vecí je preto zákonné a ich použitie v trestnom konaní je prípustné. Námietka tzv. „lovenia dôkazov“ preto neobstojí.

Vo vzťahu ku skutku 3/ krajský súd rovnako považuje skutkové aj právne závery okresného súdu za správne. Vina obžalovaného bola spoľahlivo preukázaná najmä výpoveďou svedka M. D., ktorý potvrdil odovzdanie finančných prostriedkov obžalovanému, pričom túto výpoveď podporuje výpoveď svedkyne C. D. a listinné dôkazy, najmä výdavkový pokladničný doklad, ktorého pravosť bola potvrdená znaleckým posudkom. Podstatné je, že z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný finančné prostriedky prevzal a následne ich neodviedol do pokladne obce, ale si ich ponechal.

Krajský súd nepovažuje za dôvodnú ani námietku premlčania. V tomto smere považuje za potrebné zdôrazniť, že výklad prezentovaný obhajobou je formalistický a nezohľadňuje účel právnej úpravy.

K prerušeniu plynutia premlčacej doby došlo spáchaním zločinu v skutku pod bodom 2/. Tento záver je nielen logický, ale aj plne v súlade so systematickou a účelom § 87 ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Je potrebné zdôrazniť, že všetky skutky boli od počiatku vedené v rámci jedného trestného konania a jedného spisu. Prijatie výkladu obhajoby by viedlo k neodôvodnenej fragmentácii konania a popretiu jeho jednoty, čo by bolo v rozpore so zásadami trestného konania.

V kontexte uvedeného je potrebné predmetné ustanovenie vykladať tak, že spáchaním trestného činu v skutku pod bodom 2/ došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/. Tento záver je podporený aj tým, že obžalovaný bol za oba skutky uznaný za vinného, čím sa potvrdzuje ich vecná aj časová súvislosť.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného C. D., krajský súd ho nepovažuje za dôvodné. Okresný súd správne ustálil skutkový stav aj právne závery, pričom vykonané dôkazy tvoria logický a uzavretý celok.

Rozhodujúcim identifikačným znakom predmetného traktora je jeho výrobné číslo (VIN), ktoré bolo zistené na nosnom ráme traktora a ktoré jednoznačne korešponduje s listinnými dôkazmi a bolo potvrdené znaleckým posudkom. Táto skutočnosť má zásadný význam, keďže ide o jedinečný identifikačný údaj, ktorý nie je možné nahradiť sekundárnymi znakmi.

Obhajoba obžalovaného založená na poukazovaní na odlišnosti v sekundárnych technických znakoch preto neobstojí. Tieto odlišnosti môžu byť výsledkom úprav alebo prirodzeného opotrebenia, avšak nemajú spôsobilosť spochybníť identitu veci určenej jedinečným výrobným číslom.

Rovnako nedôvodná je aj jeho argumentácia, že predloženie kúpnej zmluvy nemohlo naplniť znaky skutkovej podstaty trestného činu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že predmetný traktor nikdy nenadobudol od osoby uvedenej v tejto zmluve, pričom predložením tohto dokladu sa snažil zakryť skutočný pôvod veci a vytvoriť zdanie legálneho nadobudnutia. Takéto konanie plne zodpovedá znakom legalizácie príjmu z trestnej činnosti.

Neobstojí ani jeho námietka týkajúca sa premlčania, keďže, ako bolo uvedené vyššie, skutok 3/ nebol premlčaný. Za tejto situácie nemožno prijať ani obranu, že by sa nemohol dopustiť legalizácie výnosu z trestnej činnosti.

Zo všetkých uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že vo výrokoch o vine je napadnutý rozsudok zákonný a vecne správny.

Odlišný záver však krajský súd prijal vo vzťahu k výroku o treste uloženom obžalovanému A. B.. V tejto časti považoval jeho odvolanie za dôvodné.

Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, pričom prihliadal najmä na osobu obžalovaného, jeho vek, doterajší spôsob života, časový odstup od spáchania skutkov, ako aj na povahu a závažnosť posudzovanej trestnej činnosti. Zároveň zohľadnil, že ide o skutky majetkového charakteru, pri ktorých je potrebné preferovať také sankcie, ktoré smerujú k náprave páchatel'a a k obnove narušených spoločenských vzťahov, a nie nevyhnutne k jeho izolácii.

Krajský súd sa v tomto smere stotožnil s argumentáciou obhajoby, ktorú považoval za vecnú, presvedčivú a zodpovedajúcu moderným trendom trestného práva, najmä pokiaľ ide o uplatnenie princípov individualizácie trestu a subsidiarity represie. Obhajoba správne poukázala na to, že v prípade obžalovaného ide o osobu vo vyššom veku, u ktorej možno dôvodne predpokladať, že účel trestu možno dosiahnuť aj miernejšími prostriedkami.

Trest odňatia slobody, hoci podmienenčne odložený, považuje krajský súd v danom prípade za neprímerane prísny a nie celkom zodpovedajúci povahe veci. Takýto trest by mal skôr represívny charakter bez reálneho prínosu z hľadiska nápravy obžalovaného.

Naopak, uloženie peňažného trestu krajský súd považuje za trest, ktorý je v tomto konkrétnom prípade „šitý na mieru“ osobe páchatel'a aj charakteru jeho konania. Ide o sankciu, ktorá bezprostredne reflektuje majetkový charakter trestnej činnosti, zasahuje páchatel'a citel'ne, no zároveň primerane, a vytvára predpoklady pre jeho uvedomenie si následkov protiprávneho konania bez potreby jeho izolácie zo spoločnosti.

Takto uložený trest zároveň zodpovedá aj princípom restoratívnej justície, keďže smeruje k obnoveniu narušených vzťahov a k posilneniu zodpovednosti páchatel'a za svoje konanie, pričom nevyvoláva sekundárne negatívne dôsledky spojené s ukladaním trestu odňatia slobody. V tomto smere krajský súd zdôrazňuje, že účel trestu nemožno redukovať len na jeho represívnu zložku, ale je potrebné ho vnímať aj ako prostriedok nápravy a prevencie, ktorý má byť primeraný konkrétnym okolnostiam prípadu.

Krajský súd preto dospel k záveru, že uloženie úhrnného peňažného trestu vo výške 1.500,- EUR je primerané, spravodlivé a plne spôsobilé naplniť účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň, v súlade so zákonom, ustanovil aj náhradný trest odňatia slobody pre prípad jeho úmyselného zmarenia, čím zabezpečil efektívnosť uloženej sankcie.

Takto koncipovaný trest predstavuje vyvážené riešenie medzi požiadavkou ochrany spoločnosti a potrebou individuálne spravodlivého postihu páchatel'a.

Keďže odvolanie obžalovaného C. D. nebolo dôvodné, krajský súd ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.